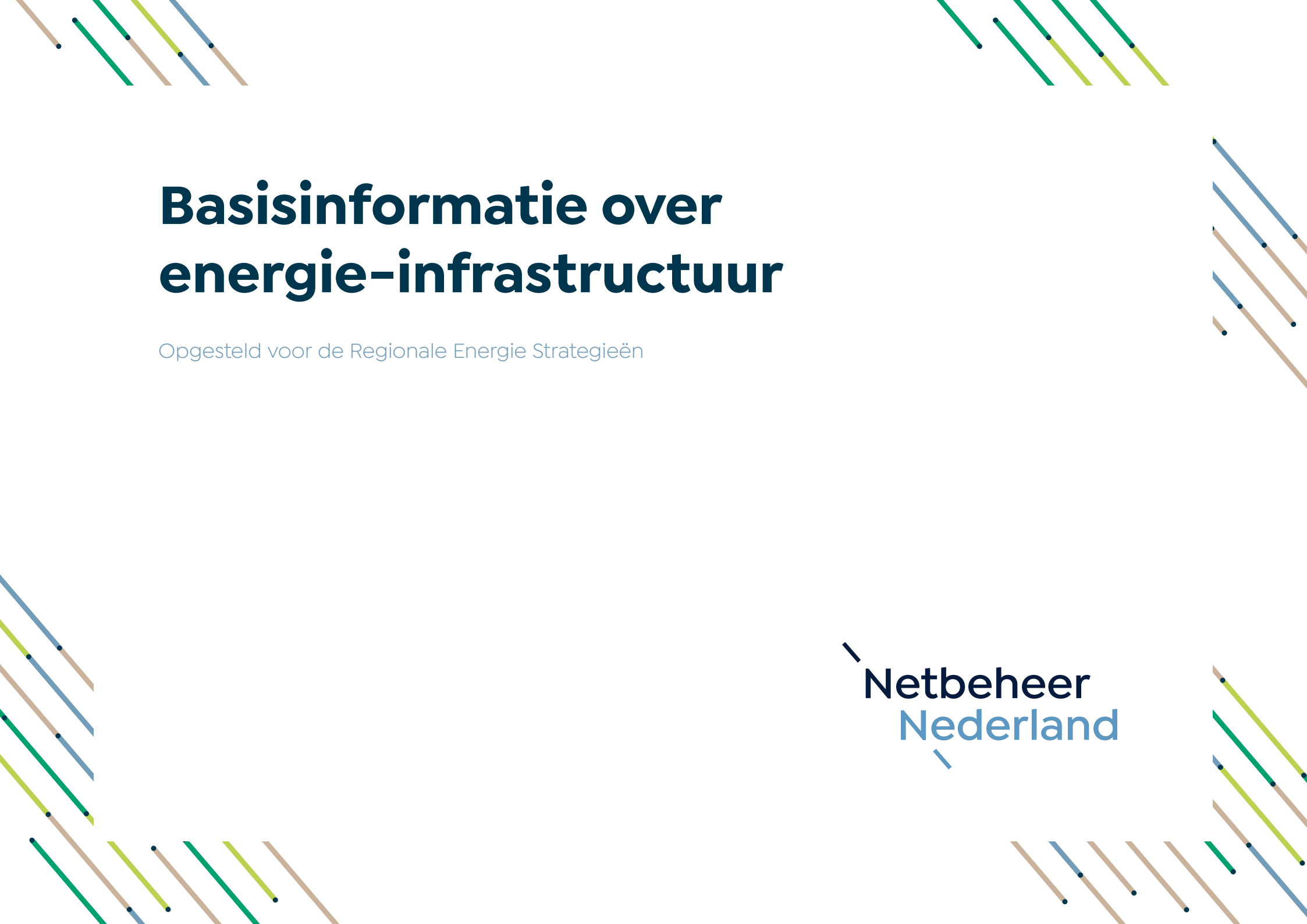

Basisinformatie over energie-infrastructuur

Opgesteld voor de Regionale Energie Strategieën

Netbeheer
Nederland

© 15 MAART 2019 Dit is een publicatie van Netbeheer Nederland.

Disclaimer:

De gegevens zijn met grote zorg samengesteld. Desondanks kunnen we niet garanderen dat de informatie overal volledig, juist en actueel is. Aan de gegevens kunnen geen rechten worden ontleend.

Het is derden toegestaan de informatie uit dit document te gebruiken, op voorwaarde dat Netbeheer Nederland als bron wordt vermeld.

1. Inleiding en samenvatting

De overgang naar een hernieuwbare energievoorziening is in volle gang. Op steeds meer daken en in weilanden liggen zonnepanelen. Ook verrijzen er op veel plaatsen windparken. Elektrisch vervoer komt sterk op: er rijden steeds meer elektrische auto's en bussen. En gemeenten spreken de ambitie uit om van het aardgas af te gaan en over te stappen naar duurzame alternatieven voor warmte.

Elektriciteit, gas en warmte van hernieuwbare bronnen hebben alle drie een rol in de toekomstige energievoorziening. Dat komt doordat ze allemaal unieke eigenschappen hebben. Met de juiste mix kan hierdoor een hernieuwbare energievoorziening ontstaan die betaalbaar en betrouwbaar blijft.

Onze elektriciteits- en gasnetten gaan door de energietransitie ingrijpend veranderen. Zo moet het elektriciteitsnet in hoog tempo fors uitgebreid worden. Het is belangrijk dat we deze uitbreidingen samen efficiënt en slim ontwerpen. We betalen immers allemaal mee aan de kosten ervan. Ook neemt elektriciteitsinfrastructuur fysieke ruimte in, waardoor de inpassing in een dichtbevolkt land als Nederland

een uitdaging kan zijn. Door samen de noodzakelijke netuitbreidingen te ontwerpen, zorgen we voor een goede ruimtelijke inpassing. Met een optimale balans tussen maatschappelijk draagvlak, kosten en tempo van de uitbreidingen.

De energietransitie heeft ook grote gevolgen voor ons gasnet. In delen van het land zal het gasnet verdwijnen, omdat we onze huizen op een andere manier gaan verwarmen en elektrisch gaan koken. Elders worden delen van het gasnet geschikt gemaakt voor duurzame gassen, zoals groen gas uit een vergistingsinstallatie. Ook lopen inmiddels diverse pilots met duurzame (groene) waterstof. Richting 2030 kunnen delen van het gasnet gebruikt gaan worden voor het transport daarvan.

Veranderingen in een regio staan niet op zichzelf, ze moeten op elkaar aansluiten. Dit vraagt om afstemming. Zoals over het transport van energie en de beschikbaarheid ervan over de dag en het jaar heen. De windkracht wisselt sterk, de zon schijnt niet altijd en in de winter is de zonnekracht een stuk lager. Ook zijn er verschillen tussen regio's: niet elke regio

produceert en verbruikt evenveel energie. Hoe meer elektriciteit hernieuwbaar wordt geproduceerd, hoe groter de vraag naar opslag van energie wordt. Om dit landelijk goed te regelen, is regio-overstijgende afstemming nodig.

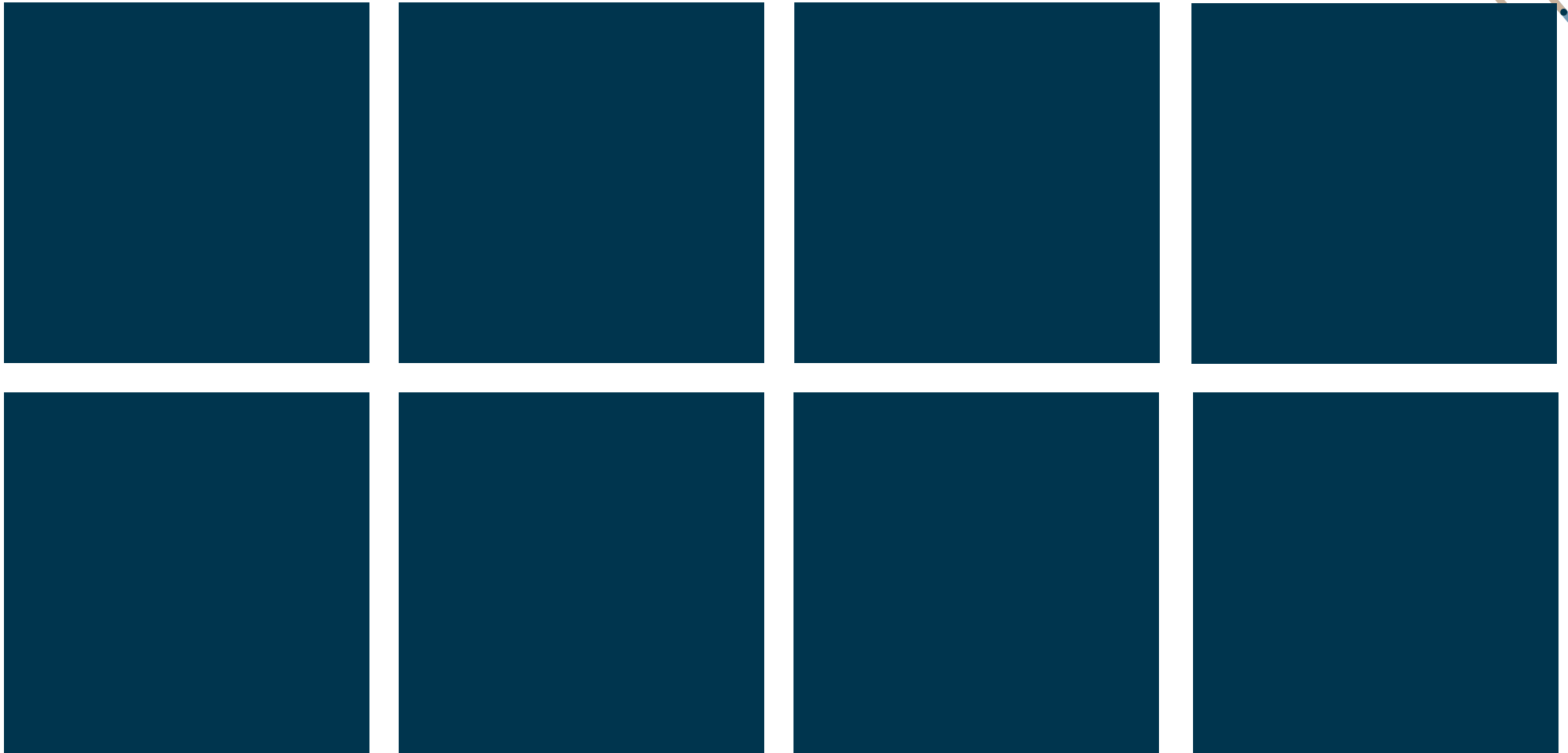
30 Nederlandse regio's gaan een [regionale energiestrategie \(RES\)](#) opstellen. Daarin staat welke maatregelen nodig zijn om de afspraken uit [het Klimaatakkoord](#) te halen. Door de grote veranderingen in de energie-infrastructuur is het belangrijk om de netbeheerders op tijd bij het opstellen van de RES te betrekken. Hun kennis over de energienetten helpt regio's om slimme keuzes te maken.

Waarom dit document?

Dit document legt uit hoe de energienetten werken en hoe ze veranderen door de energietransitie. In aanvulling op dit document is voor elke RES-regio een kort overzicht gemaakt met regiospecifieke kengetallen en kaarten met de elektriciteits- en/of gasnetten.

Inhoudsopgave

Klik op de blauwe vlakken om snel naar een
hoofdstuk te gaan

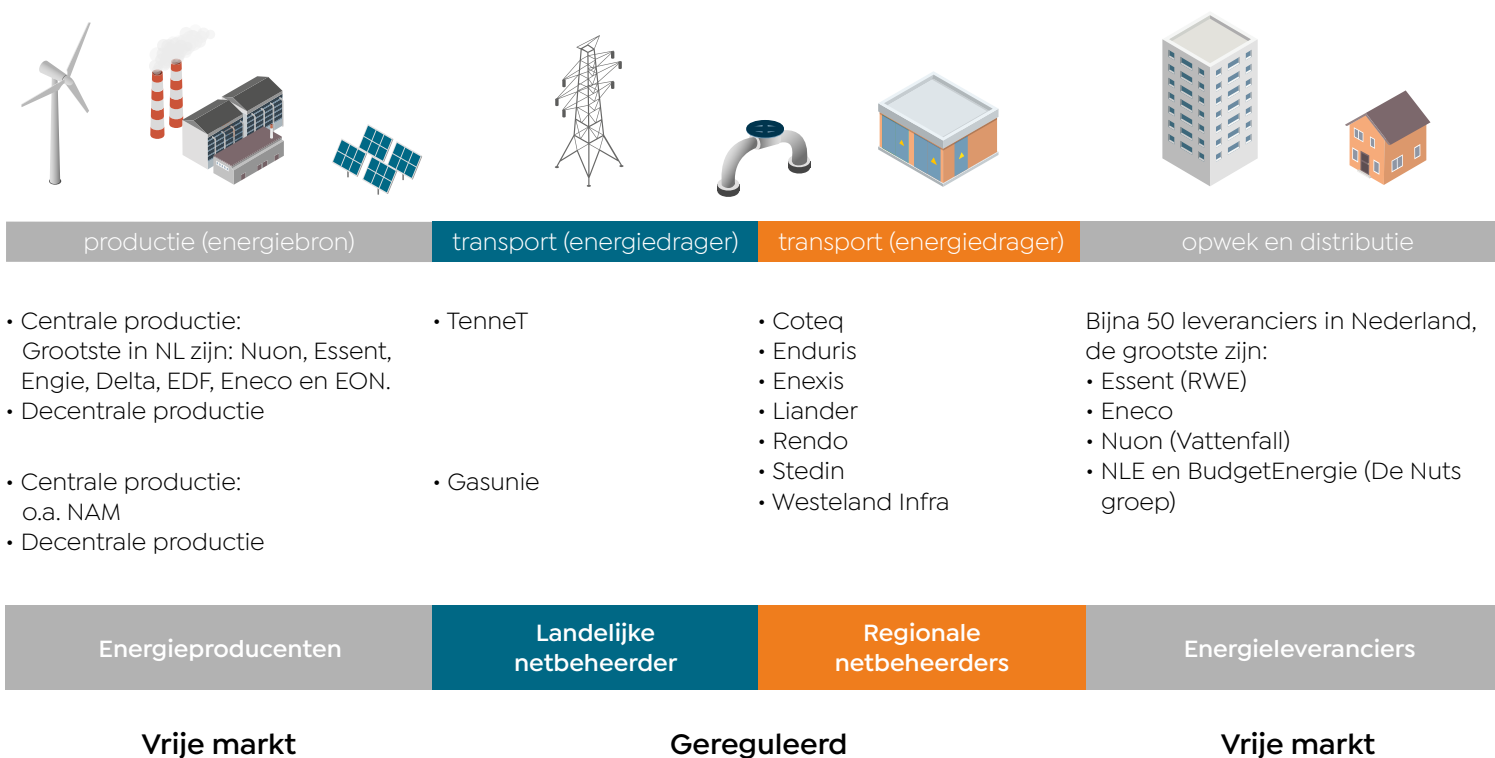

2

Rollen in de
energiemarkt

2. Rollen in de energiemarkt

*Voor meer informatie over de Nederlandse elektriciteitsmarkt zie: <https://nl.wikipedia.org/wiki/Nederlandseelektriciteitsmarkt>

Elektriciteits- en Gaswet

De elektriciteitswet (1998) en Gaswet (2000) hebben de energiesector veranderd. Productie, handel en levering werden gescheiden van het beheer van de energienetten. Er kwamen landelijke netbeheerders voor gas (Gasunie) en elektriciteit (TenneT) en regionale netbeheerders voor lokale distributienetten. Tegenwoordig mogen consumenten bovendien zelf hun energieleverancier kiezen.

Taken netbeheerder

Netbeheerders hebben publieke taken die in de wet zijn vastgelegd, waaronder:

- Het aansluiten van producenten en verbruikers op het elektriciteits- en gasnet en het transport voor hen uit te voeren. En zorgen voor non-discriminatoire toegang tot de netten, zodat de energiemarkt kan functioneren.
- Het beheren van de elektriciteits- en gasnetten met oog voor de veiligheid en het voorkomen van storingen en onderbrekingen (transportzekerheid).
- Op tijd en doelmatig (kostenefficiënt) investeren in uitbreidingen van het elektriciteits- en gasnet.
- Voor de landelijke netbeheerders: de taak om te zorgen voor de balans in het net (de balans tussen energievraag en -aanbod).

Netbeheerders werken in een gereguleerde markt. De Autoriteit Consument & Markt (ACM) houdt toezicht. De regionale netbeheerders werken allemaal in een eigen regio. Zij hebben daar geen concurrentie, omdat het te duur zou zijn om meerdere energienetten naast elkaar aan te leggen. Wel vergelijkt de ACM de prestaties van de netbeheerders, zodat netbeheerders efficiënt werken. Ook stelt de ACM maximumtarieven voor het transport van elektriciteit en gas vast.

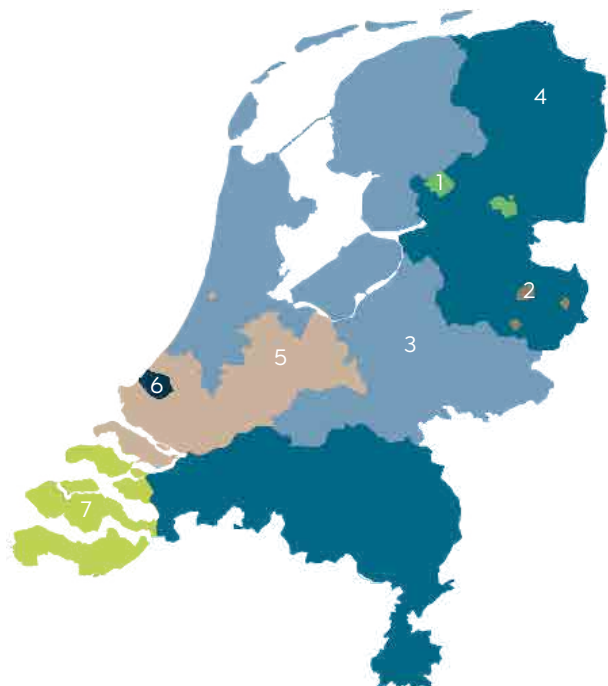
Energietransitie verandert markttrollen

De energiemarkt verandert razendsnel door technische ontwikkelingen en de energietransitie. Dat biedt kansen voor innovatieve oplossingen waarbij markttrollen kunnen veranderen en nieuwe rollen kunnen ontstaan. Een paar voorbeelden:

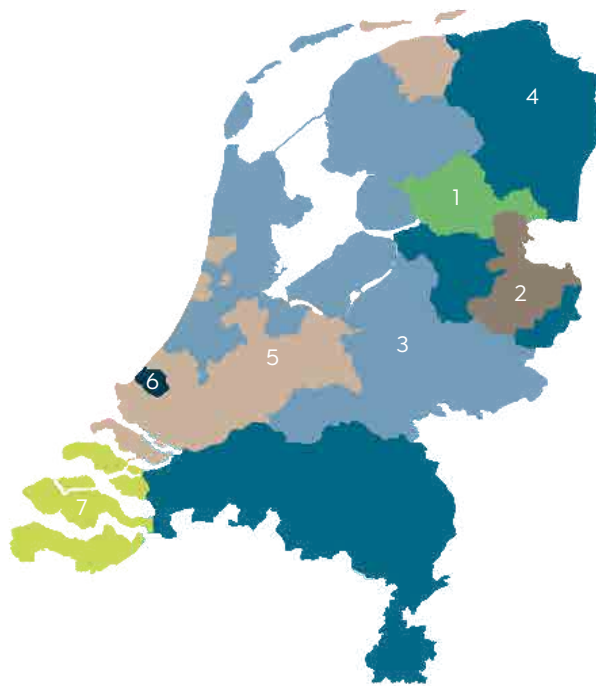
- Flexibiliteitsoplossingen die (grote) verschillen tussen elektriciteitsaanbod en -vraag kunnen opvangen. Denk aan datacentra, tuinders of zonneparken die op piekmomenten 'automatisch' (gestuurd) minder elektriciteit afnemen of opwekken. Partijen die deze flexibiliteitsoplossingen organiseren ('aggregators') zijn in opkomst.
- Er ontstaan kansen voor het (tijdelijk) opslaan van overtollige elektriciteit. Bijvoorbeeld uit windenergie. De markt voor energieopslag is nog volop in ontwikkeling.

Regio-indeling netbeheerders

Elektriciteit

Gas

1. RENDO	5. Stedin
2. Coteq	6. Westland Infra
3. Liander	7. Enduris
4. Enexis	

3

Introductie op elektriciteitsnetten

De historie van ons elektriciteitsnet

eind 19e eeuw

Installatiebedrijven ontwikkelen eerste kleine elektriciteitsnetten en -centrales voor openbare verlichting en fabrieken.

begin 20e eeuw

Gemeenten worden actief en elektriciteitsverbruik groeit snel.

Waar aan particuliere initiatieven leidt tot grote verschillen in tarieven en kwaliteit. De landelijke overheid grijpt in en er komen grote gemeentelijke en provinciale elektriciteitsbedrijven.

jaren '80 '90

Fusies gemeentelijke en provinciale elektriciteitsbedrijven.

20e en 21e eeuw

Doordat netten lokaal en los van elkaar zijn ontstaan, kunnen spanningsniveaus en terminologie van netbeheerders verschillen.

Het Nederlandse elektranet

Het elektriciteitsnet transporteert elektriciteit uit een Nederlandse elektriciteitscentrale, hernieuwbare productie locatie of het buitenland naar de elektriciteitsaansluiting van een lokale eindgebruiker, zoals een huis of fabriek. Om dit mogelijk te maken, zijn alle elektriciteitsnetten op lokaal, regionaal en landelijk niveau met elkaar verbonden tot één gekoppeld elektriciteitsnet.

Hoe hoger het spanningsniveau van een stuk elektriciteitsnet, hoe groter het vermogen dat getransporteerd kan worden. De hoogspanningsnetten hebben daarom een transportfunctie en de laagspanningsnetten een distributiefunctie. Daar tussen zit een overgangsgebied met tussenspanning- en middenspanning.

Het elektriciteitsnet is zó ontworpen dat de gevolgen van een storing zo klein mogelijk zijn. Een storing kan bijvoorbeeld ontstaan door een defect in een kabel of station. Maar ook door een externe oorzaak, zoals schade aan een kabel door graafwerkzaamheden. Om stroomonderbrekingen door storingen te voorkomen, leggen de netbeheerders bepaalde onderdelen van het elektriciteitsnet dubbel aan. Dit noemen we 'redundantie'. Omdat het effect van een storing in een hoogspanningsnet groot kan zijn, worden hier vaker onderdelen dubbel aangelegd dan in de laagspanningsnetten. Mede hierdoor is het aantal storingen dat leidt tot een stroomonderbreking op hoogspanningsniveau veel kleiner dan op laagspanningsniveau. De mate van redundantie varieert dus per spanningsniveau en is het resultaat van een kosten-batenafweging.

Kerncijfers Nederlandse elektriciteitsnet

totaal 310.000 km kabel

ruim 8 miljoen eindgebruikers

huidig elektriciteitsverbruik: 120 miljard kWh per jaar *

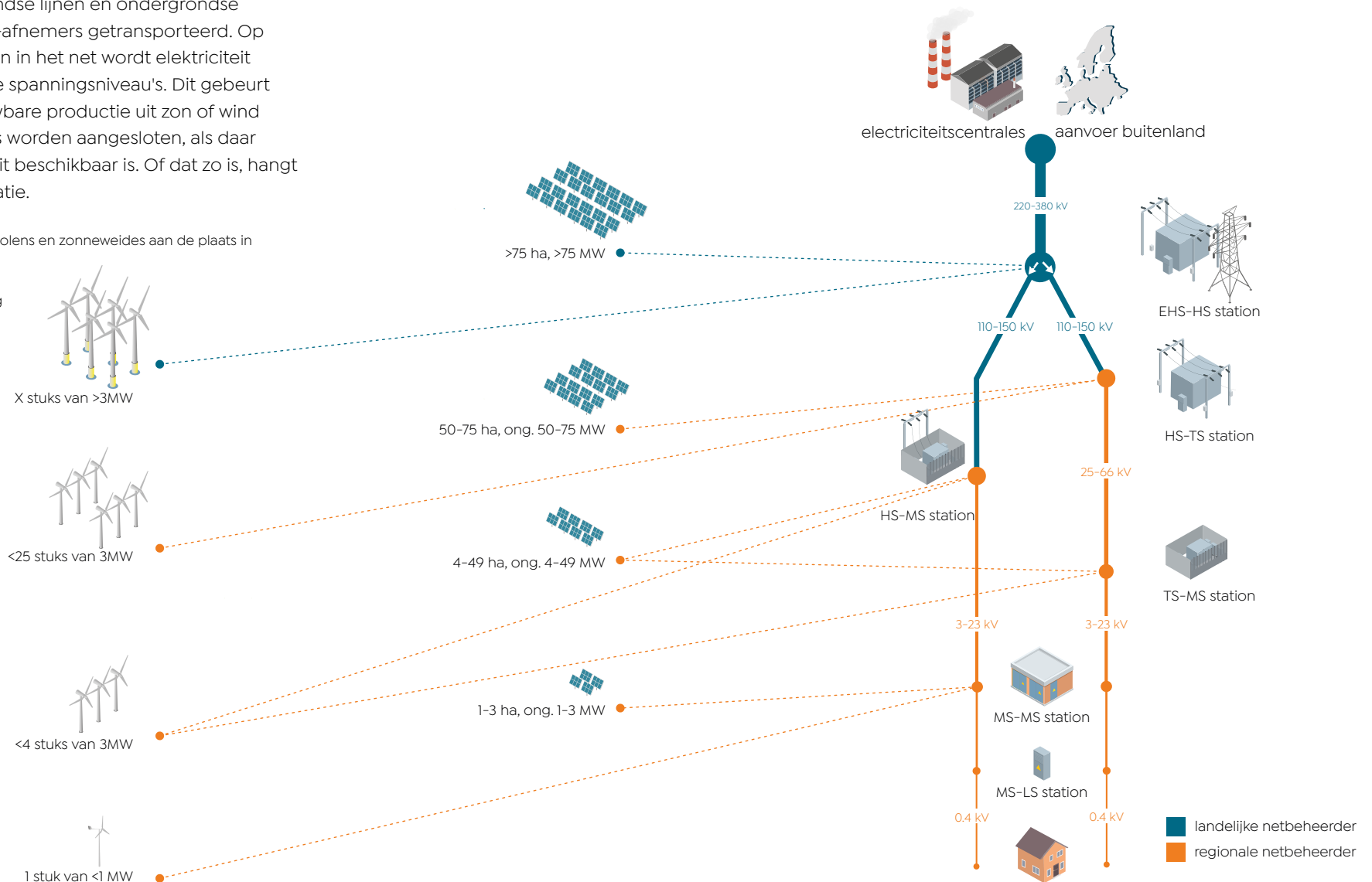
* <https://longreads.cbs.nl/trends18/economie/cijfers/energie/>

Wat wordt waar aangesloten?

Elektriciteit uit elektriciteitscentrales en het buitenland wordt via bovengrondse lijnen en ondergrondse kabels naar energie-afnemers getransporteerd. Op verschillende plekken in het net wordt elektriciteit omgezet naar lagere spanningsniveau's. Dit gebeurt in stations. Hernieuwbare productie uit zon of wind kan op deze stations worden aangesloten, als daar voldoende capaciteit beschikbaar is. Of dat zo is, hangt af van de lokale situatie.

* de toewijzing van windmolens en zonneweides aan de plaats in het net is indicatief

EHS = Extra Hoogspanning
HS = Hoogspanning
TS = Tussenspanning
MS = Middenspanning
LS = Laagspanning

Typen elektriciteitsstations

EHS-HS station (van 220-380 naar 110-150 kV)

HS-MS station (van 110-150 naar 3-23 kV)

MS-MS station (3-23kV)

HS-TS station (van 110-150 naar 25-66 kV)

TS-MS station (van 25-66 naar 3-23 kV)

MS-LS station (van 3-23 naar 0.4 kV)

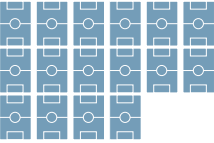

gemiddeld aantal stations per regio

gemiddeld aantal stations in een
doorsnee stad van 100.000 inwoners

Wat kost een station in ruimte, tijd en geld?

stations	ruimtebeslag	doorlooptijd	kosten in €, excl grond
EHS/HS station EHS naar HS omzetten Vermogen: >500 MVA 	 40.000 - 100.000 m ²	 7 - 10 jaar	 10 x 10 zakjes > 100.000.000
HS/TS station HS naar TS omzetten Vermogen: 100-300 MVA 	 15.000 - 45.000 m ²	 5 - 7 jaar	 2,5 x 10 zakjes > 25.000.000
HS/MS station HS naar MS omzetten Vermogen: 100-300 MVA 	 15.000 - 40.000 m ²	 5 - 7 jaar	 2,5 x 10 zakjes > 25.000.000
TS/MS station TS naar MS omzetten Vermogen: 20-100 MVA 	 2.000 - 10.000 m ²	 2,5 - 5 jaar	 1.500.000 - 10.000.000
MS station koppelt LS netten en distributiefunctie Vermogen: 10-40 MVA 	 200 - 4.000 m ²	 2,5 - 3 jaar	 1.300.000 - 6.500.000
MS/LS station MS naar LS omzetten, per station ca. 50-250 huishoudens op aangesloten Vermogen: 0,2-1 MVA 	10 - 35 m ²	 0,5 - 1 jaar	 35 - 250

Aandachtspunten bij de kengetallen

- Het aangegeven ruimtebeslag, de doorlooptijd en de kosten zijn indicatief en bedoeld voor de beeldvorming.
- Doorlooptijden geven een indicatie van de realisatietijd. Gemeenten en provincies kunnen hun procedures zo inrichten dat doorlooptijden korter of langer worden. Dat geldt ook voor vergunningen van derden, zoals Waterschappen, ProRail, etc. In het algemeen geldt dat in stedelijk gebied de doorlooptijden aanzienlijk langer zijn dan in landelijk gebied. Als er naast een nieuwe installatie ook nieuwe kabeltracés nodig zijn, dan kunnen doorlooptijden langer worden.
- Ook het aansluiten van een relatief klein project kan ertoe leiden dat op een andere plek (dieper) in het elektriciteitsnet aanpassingen moeten worden gedaan. Deze zijn niet meegenomen in de kengetallen.
- Investeringskosten in elektriciteitsnetten worden verdeeld over iedereen een aansluiting en worden via de periodieke tarieven betaald (vastrecht en transporttarief). Een deel van de aansluitkosten komt terecht bij de aanvrager. De kengetallen houden hier geen rekening mee; alleen de initiële investeringskosten in de elektriciteitsinfrastructuur worden genoemd.
- In het kader van veiligheid worden minimumafstanden gehanteerd tot installaties, lijnen en kabels. Lijnen, kabels en stations moeten daardoor vaak op een minimumafstand liggen van bijvoorbeeld woningen. Deze afstanden zijn niet meegenomen in dit overzicht.

Wat kost een verbinding in ruimte, tijd en geld?

verbindingen	tracébreedte	doorlooptijd	kosten in €/m
lijn EHS/HS EHS naar HS brengen Vermogen: >500 MVA 			
	100 m	7 - 10 jaar	5.000 - 10.000
kabelcircuit HS HS naar TS brengen Vermogen: 100-300 MVA 			
	10 m	5 - 7 jaar	1.000 - 5.000
kabelcircuit TS HS naar MS brengen Vermogen: 100-300 MVA 			
	10 m	1 - 3 jaar	300 - 1.000
kabelcircuit MS EHS naar HS brengen Vermogen: 20-100 MVA 			
	1 - 10 m	0,5 - 3 jaar	100 - 400
kabelcircuit LS koppelt MS-n etten, transport- en distributiefunctie 			
	circa 1 m	0,5 - 1 jaar	70 - 150

Aandachtspunten bij de kengetallen

- Het aangegeven ruimtebeslag, de doorlooptijd en de kosten zijn indicatief en bedoeld voor de beeldvorming.
- Doorlooptijden geven een indicatie van de realisatietijd. Gemeenten en provincies kunnen hun procedures zo inrichten dat doorlooptijden korter of langer worden. Dat geldt ook voor vergunningen van derden, zoals Waterschappen, ProRail, etc. In het algemeen geldt dat in stedelijk gebied de doorlooptijden aanzienlijk langer zijn dan in landelijk gebied. Als er naast een nieuwe installatie ook nieuwe kabeltracés nodig zijn, dan kunnen doorlooptijden langer worden.
- Ook het aansluiten van een relatief klein project kan ertoe leiden dat op een andere plek (dieper) in het elektriciteitsnet aanpassingen moeten worden gedaan. Deze zijn niet meegenomen in de kengetallen.
- Investeringskosten in elektriciteitsnetten worden verdeeld over iedereen een aansluiting en worden via de periodieke tarieven betaald (vastrecht en transporttarief). Een deel van de aansluitkosten komt terecht bij de aanvrager. De kengetallen houden hier geen rekening mee; alleen de initiële investeringskosten in de elektriciteitsinfrastructuur worden genoemd.
- In het kader van veiligheid worden minimumafstanden gehanteerd tot installaties, lijnen en kabels. Lijnen, kabels en stations moeten daardoor vaak op een minimumafstand liggen van bijvoorbeeld woningen. Deze afstanden zijn niet meegenomen in dit overzicht.

Gevolgen van de energietransitie

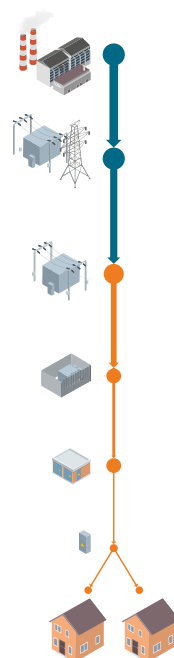
Van centrale naar steeds meer decentrale energieproductie

Elektriciteitsnetten zijn aangelegd voor transport van grote, centrale productiecentrales via het transport- en distributienet naar fabrieken en huishoudens. Door hernieuwbare productie verandert dit: elektriciteit kan nu ook op andere plekken in het net worden geproduceerd. De richting waarin elektriciteit wordt getransporteerd, draait daardoor deels om.

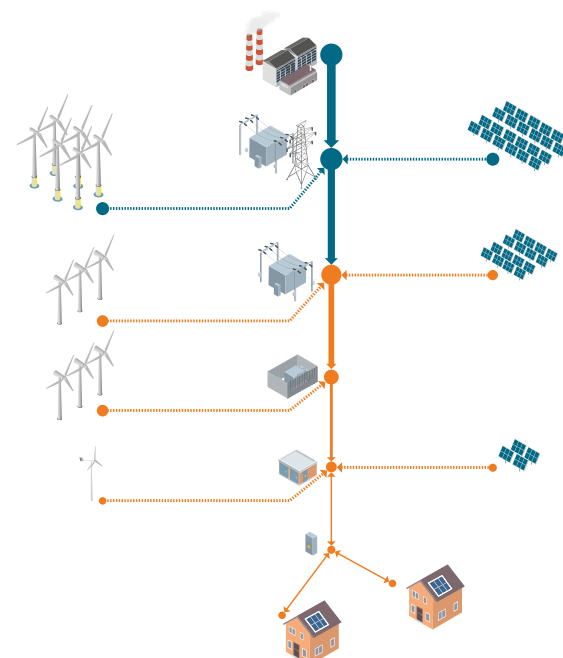
Gevolg:

- Elektriciteitsproductie vaker afhankelijk van weersomstandigheden (zon en wind).
- Meer invoeding op distributienetten, die daar oorspronkelijk niet voor zijn aangelegd.
- Vraag naar energie-infrastructuur in landelijk gebied stijgt, onder andere door decentrale elektriciteitsproductie. In landelijk gebied zijn de netten van oorsprong 'dun', omdat er altijd weinig elektriciteitsafname was.
- Vraag en aanbod afstemmen wordt dynamischer door opslag en [smart grids](#).

Centrale elektriciteitsproductie

Centrale en decentrale elektriciteitsproductie

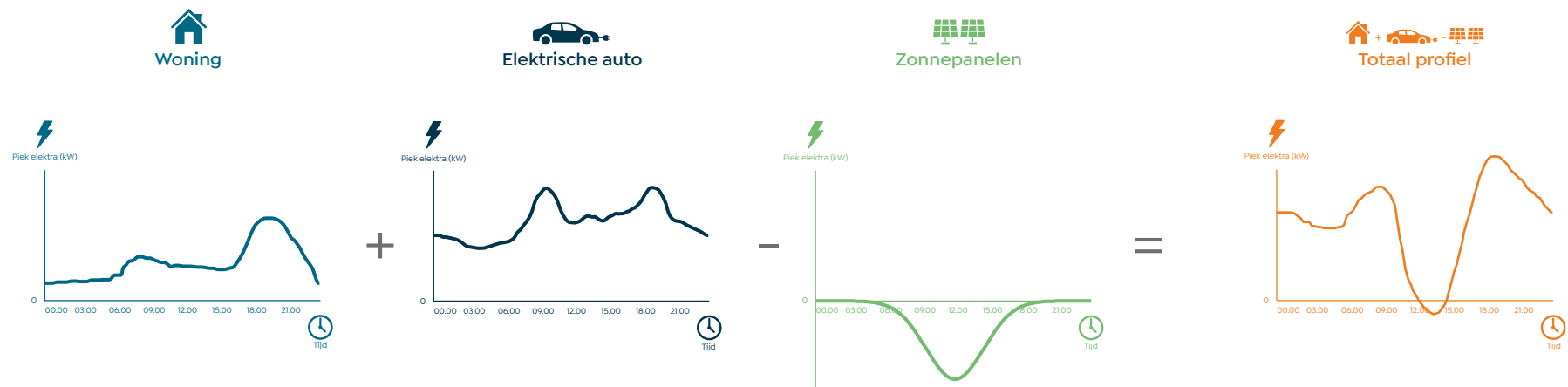

■ landelijke netbeheerder
■ regionale netbeheerder

Gevolgen van de energietransitie

Infrastructuur moet rekening houden met maximale vermogenspiek

Gemiddelde belastingprofielen (op een zomerse dag) van woning, elektrische auto en zonnepanelen

Bij de aanleg van het elektriciteitsnet wordt rekening gehouden met de maximale vermogenspiek. Deze piek ligt over het algemeen tussen 17 uur 's middags en 20 uur 's avonds. Mensen komen dan thuis en zetten lampen, vaatwasser, wasmachine, tv, etc. aan. De piek voor het laden van een elektrische auto ligt deels in de ochtend en deels in de avond. Dit zijn de momenten

waarop mensen aankomen op hun werk en, aan het eind van de dag, weer thuiskomen. De piek van zonnepanelen is overdag en is 'negatief', omdat er dan volop elektriciteit wordt teruggeleverd aan het net. De gemiddelde dagprofielen op deze pagina kunnen sterk afwijken door het jaar heen. Netbeheerders moeten ook met deze jaarprofielen rekening houden.

Gevolgen van de energietransitie

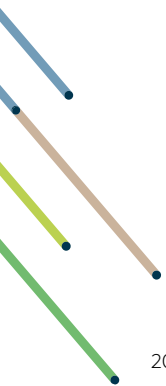

Het gasnetwerk heeft een capaciteit van 350 GW, het elektriciteitsnetwerk 20 GW. Het gasverbruik is in de zomer twee keer de elektriciteitsvraag en in de winter meer dan tien keer zo groot. Het is daarom niet vanzelfsprekend dat een elektriciteitsaansluiting de functie van een gasaansluiting één-op-één kan overnemen.

Gevolgen van de energietransitie

Een indicatie van de impact van verschillende warmteoplossingen op het elektriciteitsnet

huidig	naar			infrastructuur	
	aandeel zonnepanelen	aandeel elektrisch koken en opladen	warmtevoorziening	nu	in de toekomst
 10.000 woningen	 gemiddeld	 laag	 100% warmtenet	 60 MS-LS stations 50 km LS-kabel 30 km MS-kabel	 2 - 15 extra MS-LS stations 5 - 15 km extra kabels +25%
 10.000 woningen	 gemiddeld	 gemiddeld	 50% warmtenet, 50% elektrische warmtepomp	 60 MS-LS stations 50 km LS-kabel 30 km MS-kabel	 10 - 40 extra MS-LS stations 15 - 30 km extra kabels +60%
 10.000 woningen	 hoog	 hoog	 100% elektrische warmtepomp	 60 MS-LS stations 50 km LS-kabel 30 km MS-kabel	 30 - 60 extra MS-LS stations 30 - 60 km extra kabels +100%

4

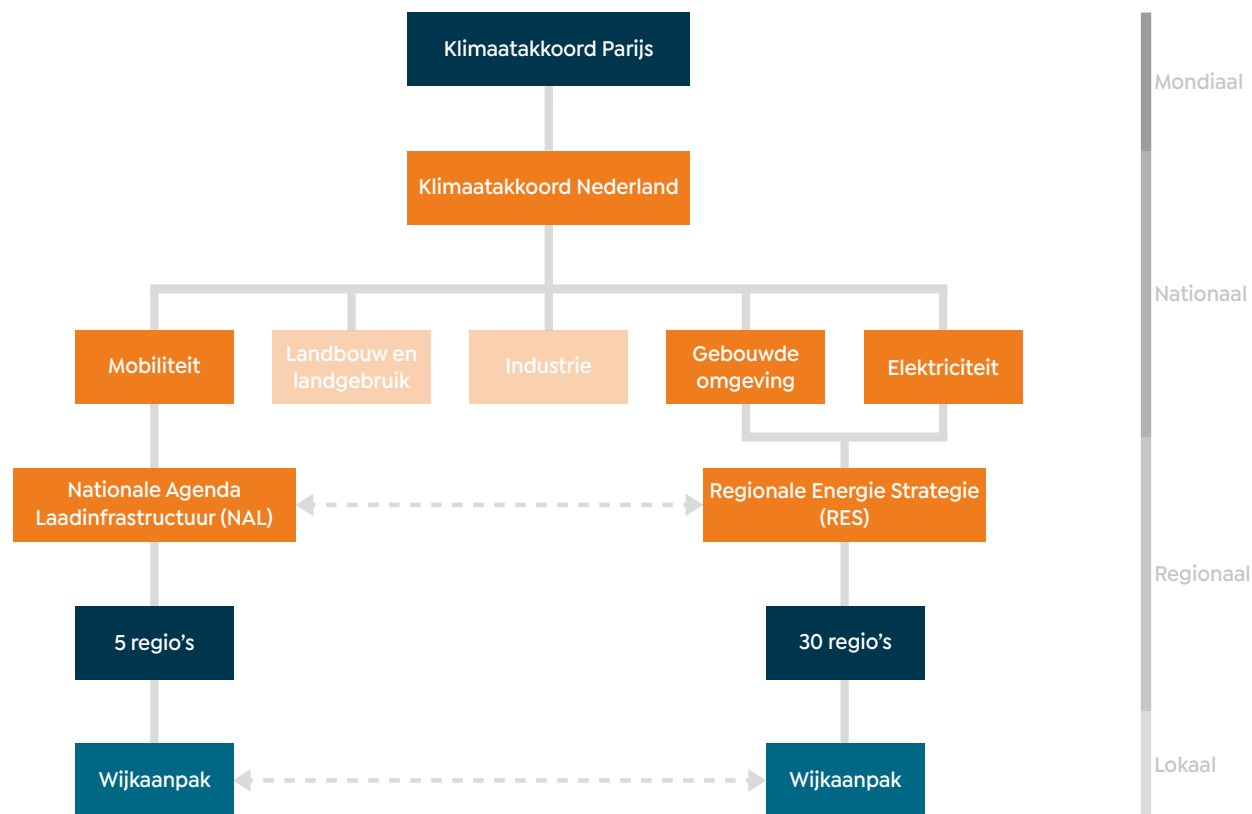
Elektrisch rijden
en laadinfrastructuur

De Nationale Agenda Laadinfrastructuur en de RES

De Nationale Agenda Laadinfrastructuur (NAL) is een bijlage van het Klimaatakkoord. Doel van de NAL is om ervoor te zorgen dat de laadinfrastructuur geen drempel vormt voor de uitrol van elektrisch vervoer.

Benut acties NAL direct in RES

In de RES worden gebouwde omgeving (warmte) en elektriciteit (hernieuwbare productie) meegenomen. Voor het bepalen van de impact van ontwikkelingen op de energie-infrastructuur is het van belang om ook mobiliteit mee te nemen. Het is effectief om activiteiten voor de NAL slim te combineren met de RES.

Wat betekent de Nationale Agenda Laadinfrastructuur voor een regio?

Regionale mobiliteitsplannen en regionale samenwerkingen

De NAL wordt voor provincies en gemeenten uitgewerkt in regionale mobiliteitsplannen. Daarin worden de lokale behoeften voor laadinfrastructuur opgenomen. De regio's zetten zich in ieder geval in om te komen tot een visie en beleid, een contract met een laadpaalexploitant en de uitrol van laadinfrastructuur. Iedere Nederlandse gemeente stelt uiterlijk eind 2020 een integrale visie vast op de ontwikkeling van laadinfrastructuur. Deze visie wordt steeds voor twee jaar opgesteld, met een zichttermijn van 10 tot 15 jaar. De visie is bij voorkeur in regionaal verband opgesteld en besteedt aandacht aan:

- Alle vormen van laadinfrastructuur, voor alle typen elektrische voertuigen (personenauto's, bussen, vrachtwagens).
- Alle vormen van laden: publiek, semi-publiek, laden op privéterrein en snelladen.
- Laden binnen en buiten de bebouwde kom.
- De te verwachte laadbehoefte, uitgedrukt in laadpunten en kilowatturen (kWh).
- Geschikte laadlocaties.
- Plaatsingsbeleid: bij voorkeur strategische plaatsing, dit betekent proactief.
- Het realiseren van strategische verkeersbesluiten.

Wat betekent dit voor een regio?

- Stel in NAL-regio-verband een capaciteitsplanning op, samen met de uitvoerende instanties (o.a. netbeheerder, laadpaalexploitant, aannemer etc.). Deze capaciteitsplanning houdt rekening met de uitrolplanning en werkzaamheden die nodig zijn voor de energietransitie.
- Maak beleidskeuzes: een laadpunt per auto plaatsen, of een laadplein per wijk?
- Reken uit hoeveel laadpunten er nodig zijn en hoeveel elektriciteitsverbruik (kWh) wordt verwacht.
- Leg laadlocaties vast voor alle typen elektrische vervoer: auto's, bussen, vrachtwagens en stadsdistributie.
- Werk regelgeving uit: wordt er per paal een verkeersbesluit genomen, of strategisch (proactief voor meerdere palen tegelijk)?
- Denk goed na over de verschillende laadinfrastructuur voor elektrische personenauto's, bussen en stadsdistributie. De regionale netbeheerder kan hierbij ondersteunen.
- Hou bij nieuwe aanbestedingen voor laadinfrastructuur rekening met het opnemen van de juiste criteria en specificaties. Zie hiervoor: <https://www.elaad.nl/services/> en <https://www.nklnederland.nl/nieuws/nieuweversie-basisset-afspraken-laadpaal-2018/>

Creëer ruimte voor innovaties

Daarnaast zijn er diverse innovatieve ontwikkelingen waar op termijn rekening mee gehouden kan worden, zoals Smart Charging, Vehicle-to-grid, open protocollen/open markten, cybersecurity. Door innovatieruimte te creëren kan de verduurzaming van mobiliteit worden versneld tegen de laagst mogelijke kosten.

Stichting ElaadNL en het Nationaal Kennisplatform Laadinfrastructuur kunnen helpen

Stichting ElaadNL is het kennis- en innovatiecentrum van de netbeheerders voor elektrisch vervoer en laadinfrastructuur. Het Nationaal Kennisplatform Laadinfrastructuur (NKL) is het platform waar overheid, kennisinstellingen en bedrijfsleven samen werken aan het realiseren van een betaalbare openbare laadinfrastructuur. Beide organisaties wisselen kennis uit en geven op verzoek advies.

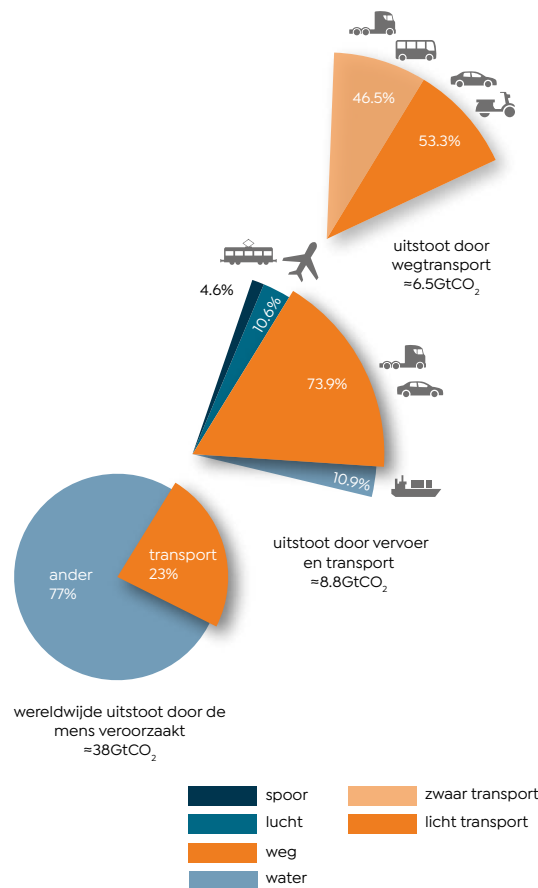
Mobiliteit heeft impact op klimaat en op infrastructuur

Mobiliteit en de klimaatdoelstelling

In het Klimaatakkoord staat dat er in 2050 geen voertuigen meer mogen zijn die CO₂ uitstoten. De overstap naar elektrisch rijden kan een belangrijke bijdrage leveren aan het halen van de CO₂-reductiedoelstellingen. Het aandeel elektrisch vervoer groeit hard. Daarom is het belangrijk om op tijd de juiste maatregelen te treffen.

Als iedereen 's avonds bij thuiskomst op hetzelfde moment zijn auto gaat opladen, betekent dit dat de capaciteit van het elektriciteitsnet vier keer zo groot moet worden. Oplossingen als 'smart charging' kunnen dit gedeeltelijk voorkomen. Dit betekent dat er wordt geladen als de vraag naar elektriciteit laag is en het aanbod hoog.

Grote bijdrage van de transportsector aan wereldwijde CO₂ uitstoot door de mens

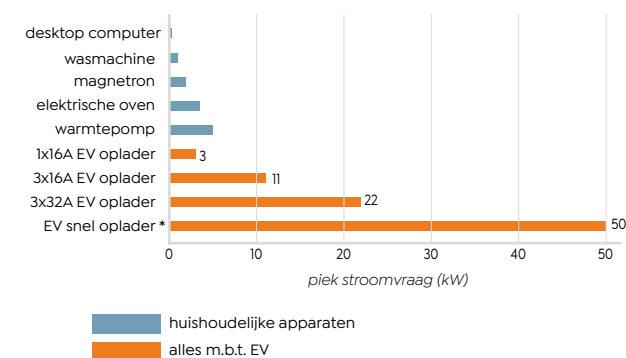

Bron: I&M, doelstellingen zero emissie transportsector (CO₂), 2017

Impact van mobiliteit op het elektriciteitsnetwerk

Het laden van een elektrische auto vraagt veel meer piekvermogen dan het huidige vermogen van apparaten in huis. Als er niet slim geladen wordt, is forse uitbreiding van het elektriciteitsnet nodig.

Piek in elektriciteitsvraag van verschillende soorten apparaten

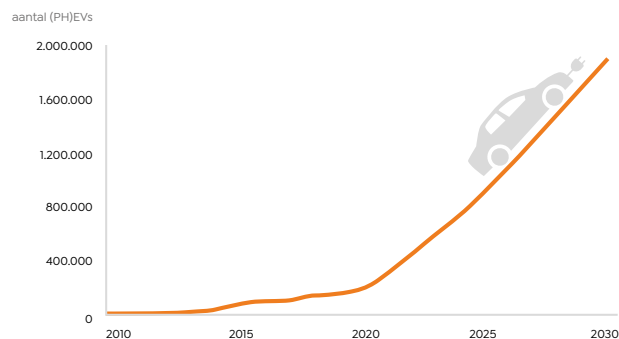

* EV snel oplader kan zelfs oplopen tot 350 kW

Bron: ElaadNL, 2018

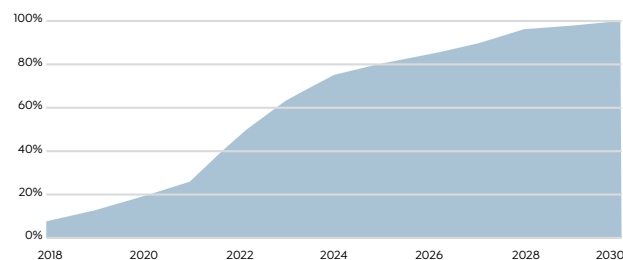
Groei van elektrisch vervoer

Verwachte groei elektrische auto's

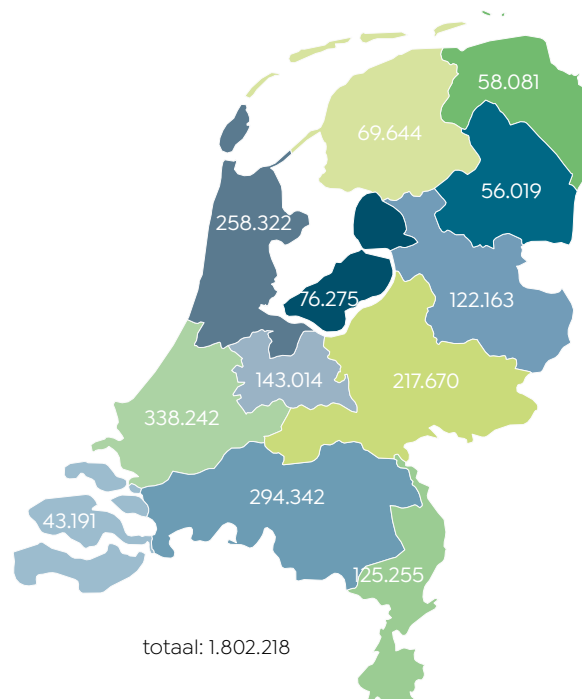
Bron: NAL 2018

Verwachte groei elektrische bussen

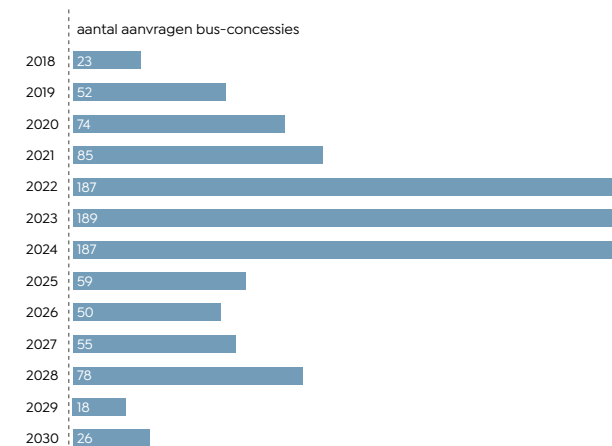
Bron: ElaadNL, 2018

Verwacht aantal laadpunten per provincie 2030

Bron: NAL 2018

Aflopende busconcessies, vertaald naar aantal aanvragen

Bron: ElaadNL, 2018

Op basis van de concessiekalender van de vervoersautoriteiten is een inschatting gemaakt van het aantal te realiseren grootverbruikaansluitingen. Deze aansluitingen zijn nodig om de elektrische bussen te kunnen opladen en hebben impact op het elektriciteitsnet en de publieke ruimte.

Type laadpunten (1)

Om elektrische voertuigen te kunnen opladen, zijn verschillende soorten laadpunten nodig

Laadpunten achter de meter

- Privé-oplaadpunten die op eigen terrein worden gerealiseerd, achter een bestaande elektriciteitsaansluiting. Zoals op een oprit of bij/in een garage van een woonhuis. Het gaat om oplaadpunten die niet beschikbaar zijn voor derden.
- Laadpunten in de openbare ruimte zonder eigen netaansluiting. Deze laadpunten zijn 'achter de meter' aangesloten op de binnenhuisinstallatie van bijvoorbeeld een woning in de buurt. We noemen dit 'Verlengd Private Aansluitingen'.

Publieke laadpunten

Dit zijn laadpunten in de openbare ruimte met een eigen netaansluiting. Iedereen met een elektrische auto kan deze laadpunten gebruiken.

Semi-publieke laadpunten

Dit zijn laadpunten op privéterrein die een deel van de dag gebruikt kunnen worden door iedereen met een elektrische auto. Denk aan laadpunten bij kantoren waar 's nachts de slagboom dicht is. Of laadpunten in parkeergarages die tijdens openingstijden gebruikt kunnen worden.

Laadpleinen

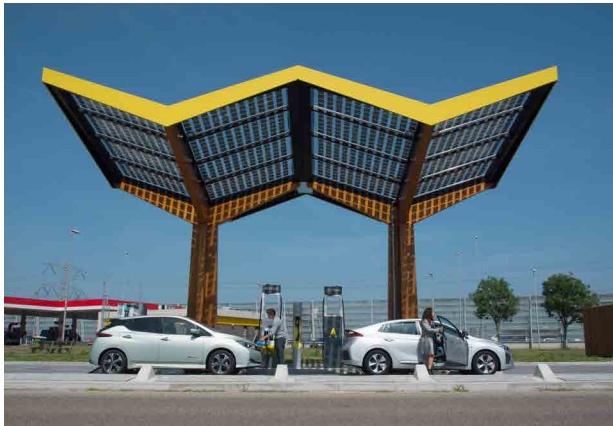

Laadpleinen zijn steeds vaker onderdeel van de mix van laadvoorzieningen voor elektrisch rijden. Een laadplein bestaat uit meer dan twee laadpunten voor elektrische voertuigen, die niet afzonderlijk op het net zijn aangesloten en samen één voeding hebben. Meestal zijn het publieke of semi-publieke laadpunten. Laadpleinen zijn er in verschillende verschijningsvormen. De keuze voor een type laadplein is afhankelijk van de situatie.

Type laadpunten (2)

Om elektrische voertuigen te kunnen opladen, zijn verschillende soorten laadpunten nodig

Snelladers

Laadpunten voor bussen/vrachtwagens

Laadpunten voor bussen/vrachtwagens

Dit zijn laadpunten voor elektrische auto's, bussen of vrachtwagens die geschikt zijn voor het opladen met een vermogen van 50 kW of meer. Of een auto kan snelladen, hangt af van de accu en het batterijmanagementsysteem in de auto. Laadoplossingen voor verschillende voertuigen (multimodaal laden) voorkomt onnodig veel aansluitingen op plekken waar de capaciteit van het elektriciteitsnet beperkt is. Denk aan knoop- of keerpunten waar bussen worden bijgeladen. Als op dit soort plekken ook elektrische vrachtwagens of stadsdistributievoertuigen geladen kunnen worden bespaart dit bovendien ruimte.

5

Inpassing van hernieuwbare
zonne- en windenergie

Ontwerpprincipes voor de inpassing van zonnepanelen en windmolens

De elektriciteitsnetten zijn historisch gegroeid. Centrale productielocaties werden verbonden met locaties waar elektriciteit werd afgenomen. Tegenwoordig worden ze meer en meer ingericht voor de invoeding van duurzaam geproduceerde elektriciteit uit zonnepanelen en windmolens. Daarbij gaat het meestal om:

- Zonnepanelen op daken van woningeigenaren, boerderijen en kantoren. Deze kunnen eenvoudig in te passen zijn, maar het kan ook een uitbreiding van het elektriciteitsnet nodig maken. Dit hangt altijd af van de specifieke situatie in de buurt van de aansluitlocatie. Zoals de verwachte hoeveelheid elektriciteit die ingevoerd gaat worden en de nog beschikbare netcapaciteit.
- Grootschalige productie door zonneweides en windparken. Voor inpassing van deze productie is vrijwel altijd een uitbreiding van het elektriciteitsnet nodig en vaak moet zo'n aanpassing relatief snel gerealiseerd worden. Het neerzetten van windmolenparken duurt meestal 5 tot 10 jaar, maar zonneweides kunnen in één tot drie jaar gerealiseerd zijn. Vroegtijdig afstemmen en plannen is daarom essentieel om knelpunten te voorkomen.

Ontwerpprincipes

Maak bij het inpassen van grootschalige hernieuwbare productie zo veel mogelijk gebruik van het bestaande elektriciteitsnet. Moet het elektriciteitsnet uitgebreid worden op de plek waar de hernieuwbare productie moet komen? Weeg dan de keuze voor de productielocatie en de noodzakelijke netaanpassing goed tegen elkaar af. Op de volgende pagina's worden hiervoor enkele ontwerpprincipes gegeven.

In de toekomst komen er technologische oplossingen beschikbaar voor de inpassing van hernieuwbare productie in het elektriciteitsnet. Denk bijvoorbeeld aan energieopslag, vraagsturing en het omzetten van elektriciteit in warmte of duurzame gassen. Daarnaast kan de behoefte aan netuitbreidingen getemperd worden door het afvlakken van productiepieken. Hierdoor kan over het jaar heen een groter productievermogen worden geleverd.

Basis ontwerpprincipes voor de inpassing van hernieuwbare productie

De energietransitie heeft grote impact op de energie-infrastructuur. Naast de groei van productie (zon en wind) groeit ook de afname (elektrisch koken, verwarmen en rijden). Om de inpassing hiervan op de energie-infrastructuur mogelijk te maken is het noodzakelijk dat overheden en alle netbeheerders samen optrekken. De beschikbare capaciteit op het bestaande net is beperkt. Daar waar netuitbreidingen nodig zijn, is vaak sprake van maatwerk. Soms kan een uitbreiding stapsgewijs, soms is het efficiënter om in één keer een grotere netuitbreiding te doen, die voor langere tijd voldoende aansluitcapaciteit garandeert. Forse investeringen zijn nodig om in de toekomst grootschalige hernieuwbare productie te kunnen aansluiten. Daarbij moeten ook keuzes worden gemaakt die gaan over ruimtebeslag in een regio. Daarom is gezamenlijk optrekken bij ontwikkelingen van omgevingsplannen (bestemmingsplannen en verordeningen) en netuitbreidingen cruciaal.

Een aantal ontwerpprincipes voor de energie-infrastructuur zijn:

A. Zorg ervoor dat binnen een regio de afstand tussen afname (elektriciteitsvraag) en productielocaties zo klein mogelijk is.

Bovendien is het combineren van zonne- en windenergie op één locatie vaak gunstig.

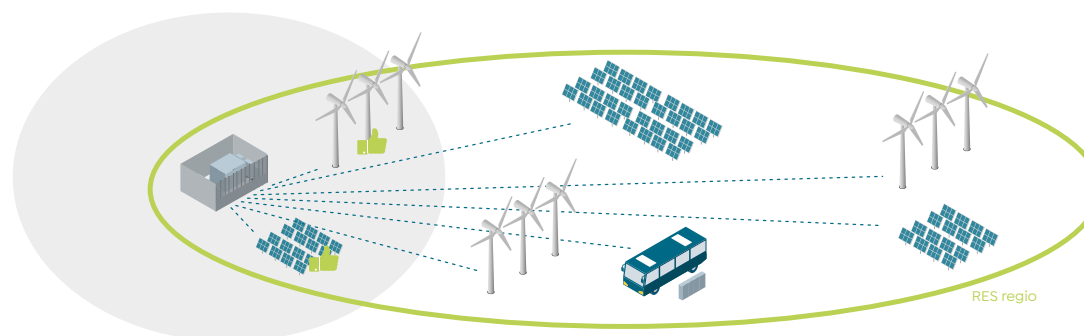
B. Houd rekening met bestaande en geplande stations (en installaties). Hoe dichter een aansluiting bij een bestaand of nieuw station kan plaatsvinden, hoe lager de aansluitkosten. Ook kan de aansluiting dan meestal sneller gerealiseerd worden.

- Heeft een station nog capaciteit beschikbaar?
Plaats een zonneweide en/of windpark dan zo dicht mogelijk bij het station.
- Heeft een station geen capaciteit meer over?
Dan moet de netbeheerder het elektriciteitsnet

uitbreiden. Dit kan het snelst en goedkoopst dicht bij bestaande hoofdinfrastructuur (meestal EHS, HS). Houd rekening met de ruimte die energie-infrastructuur inneemt. Reserveer ruimte om bestaande of nieuwe stations in de toekomst uit te breiden.

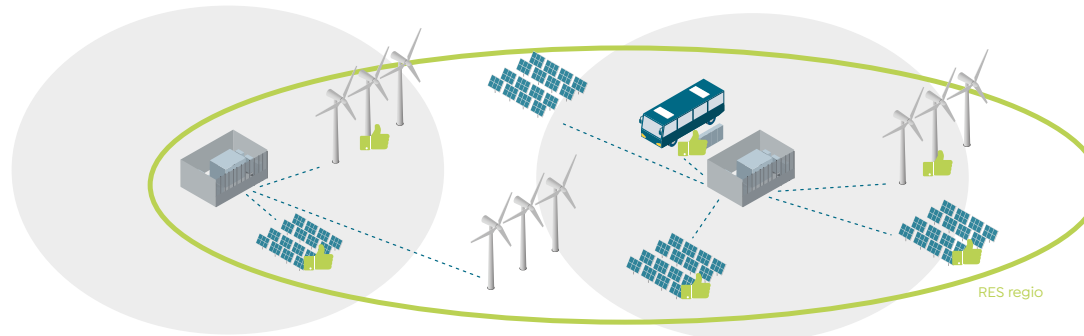
Ontwerpprincipe B1. aansluiten op bestaande en geplande stations met capaciteit

Zorg dat afstanden tot bestaande infrastructuur zo klein mogelijk zijn

Ontwerpprincipe B2. plaatsing nieuwe stations nabij/in zoekgebieden

Benut nieuw aan te leggen infrastructuur optimaal

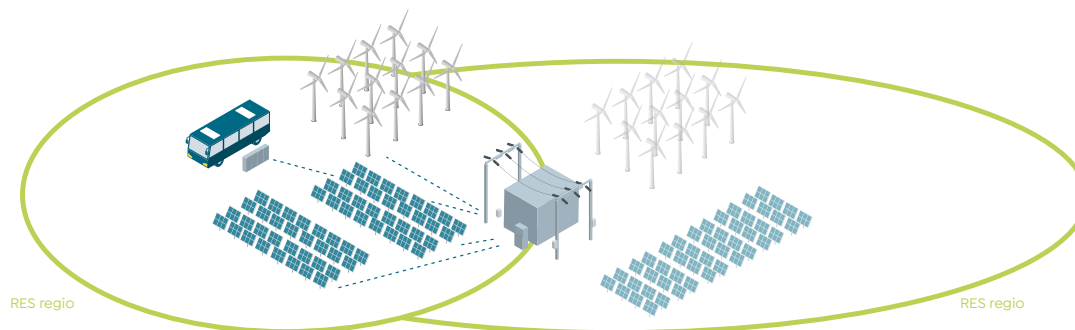

C. Concentreer aanvragen per RES-gebied of provincie, tot enkele grote initiatieven op één locatie.

- Zorg voor regie op de locatiekeuze van hernieuwbare productie en creëer waar mogelijk geografische clusters. Hierdoor kunnen netbeheerders de benodigde extra infrastructuur (kabels en stations) minimaliseren. Dat bespaart kosten en versnelt de doorlooptijd.
- Het zorgt bovendien voor een beter beheersbaar aanvraag- en uitvoeringstraject (bijv. wat grondwerkzaamheden, vergunnings- en bezwaarproces betreft).

Ontwerpprincipe C. concentratie van aanvragen tot enkele grote initiatieven

Door hernieuwbare productie regionaal te clusteren, kan een optimum gevonden worden tussen benodigde extra infrastructuur kosten en realisatietijd..

6

Introductie op
gasnetten

De historie van ons gas

begin 19^e eeuw

Eerste gas-fabrieken en -netten voor openbare verlichting en verwarming.

half 19^e eeuw

Gemeenten (vooral grote steden) bouwen gasfabrieken voor stadsgas. Dit gas bestaat onder andere uit waterstof. Deze fabrieken blijven tot na de 2de wereldoorlog in bedrijf.

vanaf 1948

Nadat vanaf 1948 in Drenthe en Overijssel gas wordt gevonden, stoppen de gemeentelijke gasbedrijven hun productie en wordt de focus verlegd naar distributie. Dorpen en landelijk gebied hebben dan vaak nog geen gas.

vanaf 1959

De vondst van de gasbel in Slochteren (Groningen) in 1959 leidt tot distributie in heel Nederland. Losse netten worden aan elkaar gekoppeld. Hierdoor zijn er nog veel verschillen in bijvoorbeeld drukniveaus van de gasnetten.

Het Nederlandse gasnet

Het hoofdtransportleidingennet vervoert gas uit Nederlandse aardgasvelden en internationale verbindingen door heel Nederland. Dit netwerk vertakt zich in regionale transportleiding- en distributienetten. In totaal ligt er in Nederland ruim 136.000 kilometer aan gasleidingen. Deze liggen voornamelijk onder de grond.

Bijzonder aan het Nederlandse hoofdtransportleidingnet is dat het uit twee gescheiden netwerken bestaat: het ene netwerk transporteert alleen laagcalorisch gas, het andere netwerk alleen hoogcalorisch gas. Deze situatie is ontstaan omdat het aardgasveld onder Groningen laagcalorisch gas bevat. Geïmporteerd gas uit Noorwegen heeft een hogere calorische waarde. De calorische waarde is een maat voor de energie-inhoud van gas: hoe hoger deze waarde, hoe meer energie 1 m³ aardgas bevat.

Op een aantal plekken in Nederland kan van hoogcalorisch gas laagcalorisch gas gemaakt worden. Dit gebeurt door het bijmengen van stikstof. Dat is nodig omdat onze CV-ketels en gasfornuizen gemaakt zijn voor laagcalorisch gas.

De gasleidingen vormen samen een netwerk, waardoor er altijd meerdere routes zijn naar een gebruiker. Wordt een deel van het net afgesloten voor bijvoorbeeld onderhoud? Dan stroomt het gas via een andere route naar de eindbestemming. Mede daardoor heeft het gasnet een hoge betrouwbaarheid. De regionale netbeheerders hebben een gasvervangingsprogramma om leidingen te vernieuwen. Zo wordt de veiligheid en betrouwbaarheid ook in de toekomst gewaarborgd.

Kerncijfers Nederlandse gasnet

totaal 136.000 km gasleidingen

ruim 7 miljoen eindgebruikers

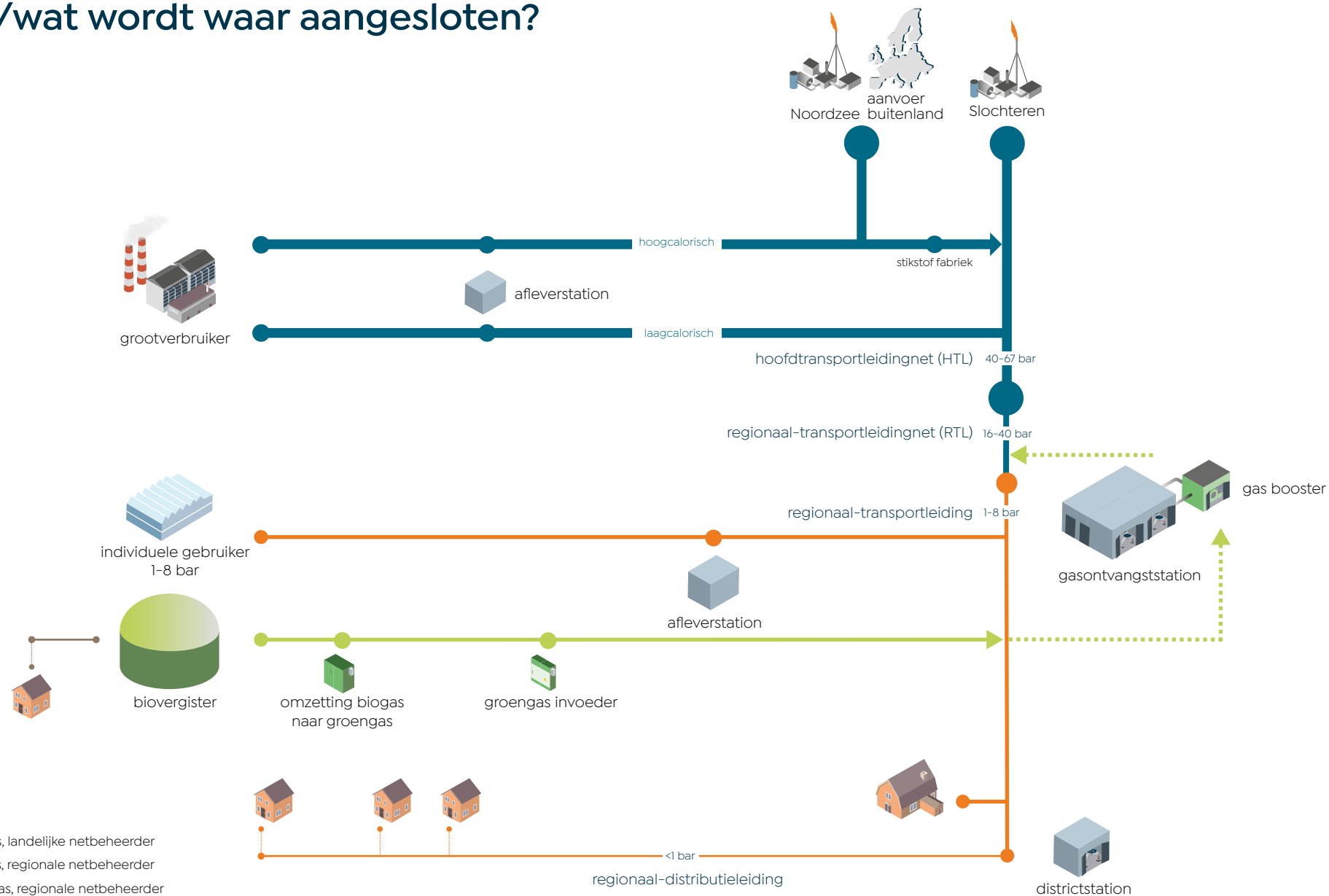

37 miljard m³ gasverbruik per jaar

95% van de huishoudens heeft gasaansluiting

Wie/wat wordt waar aangesloten?

Gasontvangstation

Districtstation / afleverstation

Gas booster

Groen gas invoeder

Wat kost een station/leiding aan ruimte, tijd en geld?

onderdeel	doorlooptijd	kosten in €/m	onderdeel	ruimtebeslag	doorlooptijd	kosten in €, excl grond
regionale transportleiding vervangen			gasbooster druk: alle 			
druk 8, 4, 3, 1 bar	1 jaar	315			1 jaar	60.000-100.000
regionale distributieleiding vervangen			groengas invoeder druk: alle 			
druk <1 bar	1 jaar	270		20 x 60 cm	0,5 jaar	30.000-40.000
gasleiding verwijderen			verwijderen gasontvangststation druk van 40 naar 8 bar 			
druk: alle		100			3 jaar	circa 100.000
			vervangen aflever- of districtstation druk van 8 naar 4, 3, 2, 0,1 bar 			
				20 x 60 cm	0,5 jaar	20.000 - 35.000
			verwijderen aflever- of districtstation druk van 8 naar 4, 3, 2, 0,1 bar 			
					0,5 jaar	7.300
			aanleg districtstation druk van 8 naar 4, 3, 2, 0,1 bar 			
				20 x 60 cm	0,5 jaar	30.000 - 40.000
			verwijderen aansluiting (klein- verbruik druk < 1 bar			
						550

Zie ook aandachtspunten kengetallen op de volgende pagina.

Aandachtspunten bij de kengetallen

- Het aangegeven ruimtebeslag, de doorlooptijd en de kosten zijn indicatief en bedoeld voor de beeldvorming.
- Doorlooptijden voor nieuwe stations of leidingen geven een indicatie van de realisatietijd. Gemeenten en provincies kunnen hun procedures zo inrichten dat doorlooptijden korter of langer worden. Dat geldt ook voor vergunningen van derden, zoals Waterschappen, ProRail, etc. In het algemeen geldt dat in stedelijk gebied de doorlooptijden aanzienlijk langer zijn dan in landelijk gebied.
- Het kan zijn dat een nieuwe aansluiting, vervanging of verwijdering ook investeringen vergt elders in het net. Deze zijn niet meegenomen in de kengetallen.
- Investeringskosten in gasnetten worden verdeeld over iedereen met een aansluiting en worden via de periodieke tarieven betaald (vastrecht en transporttarief). Een deel van deze kosten komt terecht bij de aanvrager. De kengetallen houden hier geen rekening mee; alleen de initiële investeringskosten in de gasinfrastructuur worden genoemd.
- Gasnetten hebben een lange levensduur. Bij het vroegtijdig verwijderen van gasinfrastructuur komt het voor dat een deel versneld moet worden afgeschreven (desinvestering). Het verwijderen van gas-aansluitingen leidt er bovendien toe dat overgebleven kosten over steeds minder aansluitingen worden verdeeld. Hierdoor kunnen de kosten per aansluiting sterk stijgen.
- Het verminderen van aardgasverbruik leidt niet in hetzelfde tempo tot minder investeringen in het gasnet. Het gasnet (of delen ervan) wordt in stand gehouden totdat de laatste aansluiting, in bijvoorbeeld een woonwijk, wordt verwijderd.
- In het kader van veiligheid worden minimumafstanden gehanteerd tot installaties en gasleidingen. Installaties en gasleidingen moeten daarom vaak op een minimumafstand liggen van bijvoorbeeld woningen. Deze afstanden zijn niet meegenomen in het overzicht op de vorige pagina.

Gevolgen van de energietransitie

Aardgas in de warmtevoorziening

De Nederlandse overheid wil de CO₂-uitstoot in 2050 met 95% verminderen. Bij verbranding van aardgas komt CO₂ vrij. Daarom heeft de CO₂-doelstelling grote gevolgen voor het gebruik van aardgas voor bijvoorbeeld verwarming.

Aardgasverbruik in woningen terugdringen, kan op twee manieren:

- Woningen beter isoleren en gebruikmaken van een hybride warmtepomp, waardoor het aardgasverbruik daalt.
- Helemaal van het aardgas af door te kiezen voor:
 - Elektrische warmtepomp ('all electric').
 - Aansluiting op een warmtenet.
 - Verwarmen met duurzame gassen (biogas, groen gas, groen waterstofgas), eventueel in combinatie met een hybride warmtepomp.

Wordt er gebruik gemaakt van hernieuwbare bronnen voor de warmteproductie? Dan kun je spreken van een duurzaam alternatief. Denk aan duurzame gassen of het opwekken van elektriciteit voor all electric woningen met zonne- of windenergie. Hetzelfde geldt voor geothermie en warmte uit oppervlaktewater om warmtenetten te voeden.

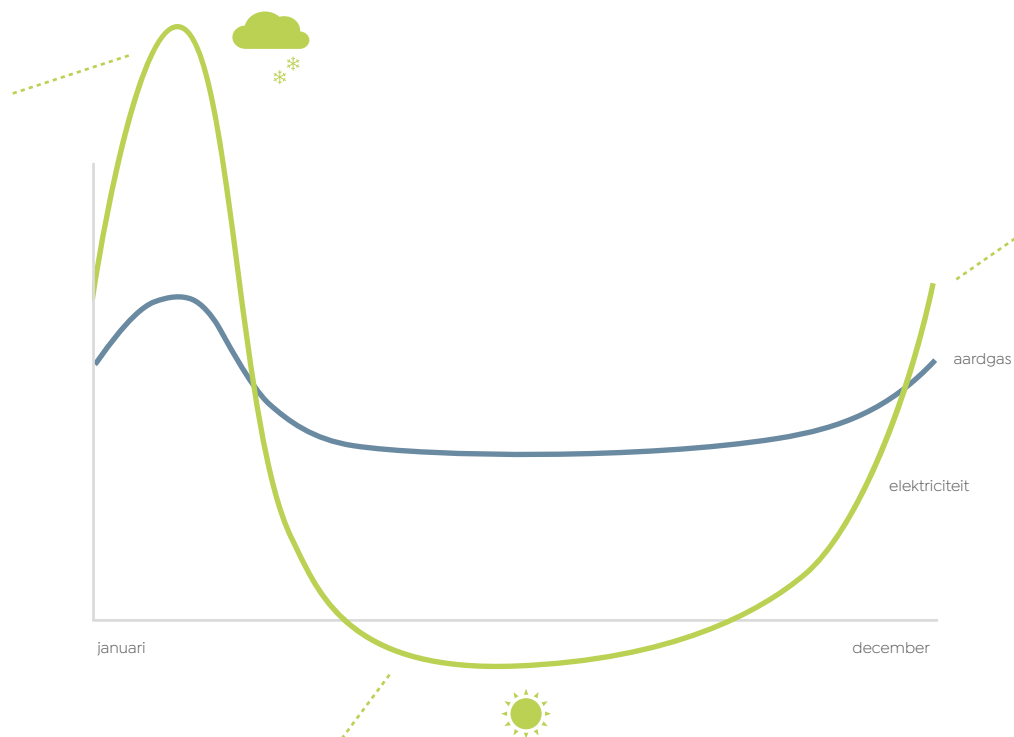
Elk alternatief om het aardgasverbruik terug te dringen, heeft impact op het elektriciteits- en gasnet. Daarom is het belangrijk dat de regionale netbeheerders op tijd betrokken worden bij de overstap naar een alternatieve warmtevoorziening.

Gevolgen van de energietransitie

Impact van terugdringen aardgasverbruik

Impact vermindering aardgasverbruik op elektriciteitsverbruik kan groot zijn als voor volledig elektrisch verwarmen wordt gekozen

Aardgas is een efficiënte energiedrager, een kubieke meter (m^3) aardgas bevat ongeveer 10 kWh energie. Als grote hoeveelheden woningen elektrisch verwarmd worden i.p.v. met aardgas neemt het elektrisch verbruik flink toe. Dan is in veel gevallen forse uitbreiding van de elektriciteitsnetten nodig.

Het huidige jaarlijkse energieverbruik van een woning bestaat gemiddeld voor 80% uit aardgas.

Huizen met zonnepanelen kunnen in de zomermaanden elektriciteit produceren. Dit betekent dat deze huizen een negatief elektriciteitsverbruik hebben, doordat overtollige elektriciteit wordt ingevoerd op het elektriciteitsnet.

Gevolgen van de energietransitie

Alternatieven voor aardgas

Biogas

Biogas is een gasmengsel dat ontstaat uit vergisting van mest of andere organische afval- of restproducten. Biogas heeft een andere samenstelling en kwaliteit dan aardgas en wordt niet via de gereguleerde gasnetten van netbeheerders getransporteerd.

Groen gas

Groen gas is biogas dat wordt opgewerkt tot de kwaliteit van aardgas. Groen gas kan worden ingevoerd in de gasnetten van netbeheerders. De productie van groen gas is constant gedurende het jaar, maar de

vraag naar gas is tijdens de zomer beperkt. Daarom zijn investeringen nodig voor de productie van groen gas in de zomer. Een mogelijkheid is om groen gas in de zomer op te slaan, zodat het in de winter de piek aan energievraag (warmte) kunnen opvangen. Binnen de huidige wet mogen de regionale netbeheerders dit niet zelf. Het aandeel groen gas is nog bescheiden, zo'n 0,3 procent van het totale gasverbruik. De hoeveelheid neemt echter ieder jaar toe, in 2018 met elf procent tot meer dan 109 miljoen kuub. Dit is voldoende om ruim 70.000 huishoudens een jaar lang van duurzaam gas te voorzien.

Op boerderij De Marke wordt groen gas geproduceerd.

Bio energie-installaties in Nederland

Bron: RVO <https://groengas.nl/kaart-bio-energie-installaties-nederland/>

Gevolgen van de energietransitie

Alternatieven voor aardgas

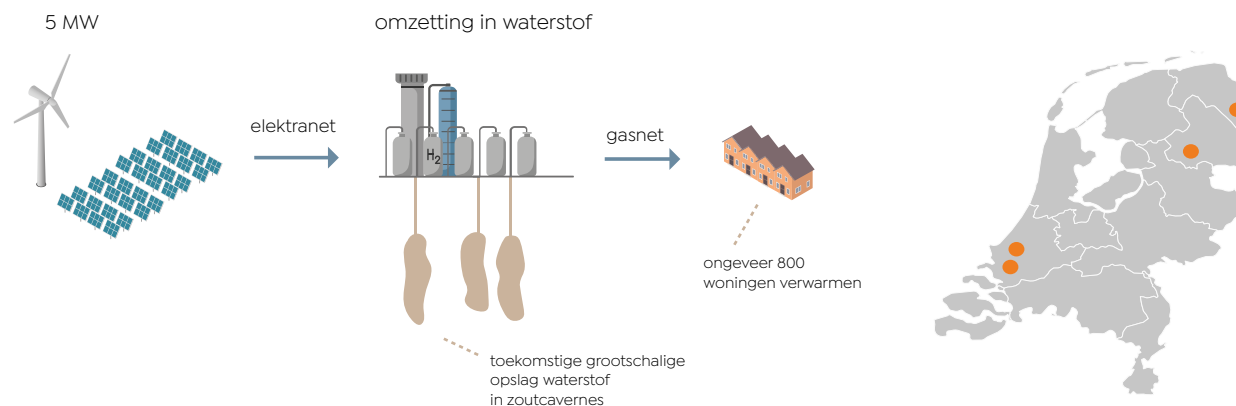
Waterstof

Groene waterstof wordt met duurzaam opgewekte elektriciteit via elektrolyse geproduceerd uit water. Grijs waterstof wordt via een chemische reactie geproduceerd uit fossiele brandstoffen. Blauw waterstof wordt net als grijs waterstof geproduceerd. De vrijgekomen CO₂ wordt dan alleen opgeslagen, bijvoorbeeld in oude gasvelden. Omdat bij verbranding van waterstofgas alleen water vrijkomt en waterstof opgeslagen kan worden, is waterstof een energiedrager met grote potentie. Op dit moment is groene waterstof nog niet in grote volumes beschikbaar. Het Klimaatakkoord zet erop in dat waterstof die tot 2030 beschikbaar komt, ingezet wordt voor de verduurzaming van de industrie. Wet- en regelgeving op het gebied van waterstof is nog in ontwikkeling. Uit verschillende onderzoeken blijkt dat het mogelijk is om de bestaande gasnetten in te zetten voor waterstof. Er is alleen nog weinig ervaring opgedaan met het transporteren van waterstofgas door aardgasleidingen. Hetzelfde geldt voor het gebruik van waterstofgas in cv-ketels en kooktoestellen in de woning. Daarom worden er praktijkproeven gedaan waarbij de mogelijkheden van waterstofgas worden getest en gedemonstreerd. Ook al is de rol van waterstof nog onzeker, deze proeven helpen de regionale netbeheerders om zich voor te bereiden op het transporteren van waterstof via de huidige gasnetten.

Door een afnemende aardgasvraag kan een deel van het hoofdtransportleidingnet van Gasunie vrijgemaakt worden voor het transport van waterstof tussen de vijf industriële clusters. Het creëren van deze '[waterstof backbone](#)' vraagt relatief beperkte investeringen. Gasunie heeft in het Klimaatakkoord van december 2018 aangeboden om deze backbone in 2030 te realiseren.

Het Klimaatakkoord verwacht dat waterstof na 2030 ook een rol kan spelen in de gebouwde omgeving. Mede daarom wordt nu in diverse pilots de business case onderzocht voor het omzetten van hernieuwbare opgewekte elektriciteit naar waterstof. Voorbeelden zijn Hystock (bij de aardgasbuffer Zuidwending in de provincie Groningen), The Green Village (Delft), Rozenburg (Rotterdam) en een pilot in gemeente Hoogeveen.

Pilots waterstof voor gebouwde omgeving

7

Regionale
structuur warmte

Regionale structuur warmte

De RES bevat ook een Regionale Structuur Warmte. Deze is van groot belang voor netbeheerders, door de invloed die warmtevoorziening-keuzes kunnen hebben op de bestaande elektriciteits- en gasnetten. Als grote hoeveelheden woningen overstappen van verwarmen met aardgas naar elektrisch verwarmen, kan dit leiden tot het versneld moeten afschrijven van gasnetten (desinvestering). Ook vraagt het vaak om forse uitbreidingen van de elektriciteitsnetten. Wordt ervoor gekozen om warmtebronnen in te zetten voor de warmtevoorziening? Dan wordt de druk op elektriciteitsnet verlaagd.

De Regionale Structuur Warmte bevat volgens de handreiking RES van december 2018 tenminste een overzicht van:

- Alle huidige en toekomstige/potentiële warmtebronnen in de regio met bijbehorende beschikbaarheid, volumes, temperatuurniveaus, type bron (duurzaam ja/nee) en bronlocaties.
- De huidige en toekomstige warmtevraag in de regio met de temperaturen die nodig zijn. Inclusief verbruikslocaties en afstanden tot de bronnen.
- Bestaande en geplande warmte infrastructuur (o.a. warmtenetten met bijbehorende gegevens, zoals bedrijfstemperatuur en diameters van het warmtenet).

Regio's betrekken relevante stakeholders bij het opstellen van de Regionale Structuur Warmte, zoals:

- Beheerders van de warmte-, elektriciteits- en gasnetten.
- Afnemers van warmte.
- Potentiële investeerders.
- Eigenaren van warmtebronnen.

Op basis van de beschikbare warmtebronnen, inclusief groen gas (warmteaanbod), en de verdeling van warmte in een gebied is het van belang om op tijd rekening te houden met regiogrens-overstijgend warmtetransport en uitwisseling van warmte, warmte-opslag en -buffering.

In stedelijke gebieden is de warmtevraag regelmatig geconcentreerd op een beperkt aantal locaties met verschillende temperatuurniveaus. Warmtebronnen zijn daarentegen vaak breder verspreid. Ook hebben deze warmtebronnen verschillende temperatuurniveaus.

Veel van de huidige grote warmtenetten liggen in stedelijke gebieden en worden gevoed door grote, hoge temperatuur-bronnen (bijv. een elektriciteitscentrale of afvalverbrander). Deze bronnen zijn niet altijd duurzaam. Via een regionaal warmtenet kunnen kleinere warmtebronnen en netwerken aan elkaar worden gekoppeld. Zo'n regionaal warmtenet kan dienen als verzamel- en balanceringsnet.

Voordelen daarvan zijn:

- Alle beschikbare warmte wordt zo veel mogelijk lokaal ingezet, waardoor minder elektrisch verwarmd hoeft te worden en het elektriciteitsnet wordt ontlast.
- Door meerdere bronnen ontstaat robuustheid: als een warmtebron (tijdelijk) wegvalt, is er niet direct een probleem met de warmtelevering.
- Door het koppelen van netten wordt het waarschijnlijk eenvoudiger om warmtenetten met niet-duurzame bronnen in te ruilen voor warmtenetten met duurzame bronnen (met geen, of beperkte, CO₂-uitstoot).

In de Regionale Structuur Warmte kan een regio de potentie voor een regionaal warmtenet onderzoeken en uitwerken.

Beschikbare warmtebronnen benutten

Voorbeelden van warmtebronnen zijn:

- Industriële restwarmte en warmte die vrijkomt bij verbranding van bijvoorbeeld afval.
- Geothermie, aardwarmte en zonnewarmte.
- Lage temperatuur-warmte uit diverse bronnen: datacenters, koeling, retourwarmte uit bijv. industriële processen.
- Warmte uit groengas of biogas.
- Warmte uit biomassa.
- Warmte uit oppervlakte-, afval- en drinkwater.

restwarmte industrie

geothermie

restwarmte waterzuivering

biomassaketel op lokaal (snoei)hout

restwarmte datacenter

bron: Unie van Waterschappen

thermische energie uit oppervlakte

Rollen in de warmtemarkt

De verwachting is dat warmtenetten een grotere rol gaan spelen in de Nederlandse energievoorziening. Op dit moment hebben netbeheerders nog geen wettelijke taak in de warmtemarkt. Er komen nu veel verschillende vormen van samenwerking voor. Meestal ligt transport, distributie en levering van warmte bij één partij.

Om investeringen in de aanleg en exploitatie van warmtenetten te ondersteunen, past de minister van Economische Zaken en Klimaat de Warmtewet per 1 januari 2022 aan. Doel is om de rollen en verantwoordelijkheden van publieke en private partijen beter vast te leggen. De markt ordening voor warmtenetten moet bijdragen aan de realisatie van een betrouwbare, betaalbare en duurzame warmtemarkt.* Sommige netwerkbedrijven hebben dochterondernemingen opgericht die een rol spelen bij de aanleg en het beheer van warmtenetten. Of die een toekomstige rol hierin verkennen.

Meer informatie over warmtenetten is te vinden op <https://www.hierverwarmt.nl> en <https://www.milieucentraal.nl>.

*=Bron: <https://www.rijksverheid.nl/documenten/kamerstukken/2019/02/14/kamerbrief-over-warmtewet-2.0>

Marktrolle bij het huidige warmtenet

	Aansluitingen (x 1.000)	Bron	Transport	Distributie	Leverancier
Rotterdam Noord	53,1	AVR Uniper	Eneco	Eneco	Eneco
Rotterdam Zuid		AVR	Warmtebedrijf Rotterdam	Nuon, Eneco	Nuon, Eneco
Utrecht	52,8	Eneco	Eneco	Eneco	Eneco
Almere	49	Nuon	Nuon	Nuon	Nuon
Amer Warmtenet	32,5	RWE	Ennatuurlijk	Ennatuurlijk	Ennatuurlijk
Purmerend	25,9	Stadsverwarming Purmerend	Stadsverwarming Purmerend	Stadsverwarming Purmerend	Stadsverwarming Purmerend
Amsterdam ZO	15,5	Nuon	Nuon, Eneco	Nuon, Eneco	Nuon, Eneco
Arnhem-Duiven	13,9	AVR	Nuon	Nuon	Nuon
Nijmegen		ARN BV	Firan	Nuon	Nuon
Ypenburg	10,1	Uniper	Eneco	Eneco	Eneco
Amsterdam NW	10	AEB	Nuon	Nuon	Nuon
Leiden	8,3	Uniper	Nuon	Nuon	Nuon
Helmond	6,4	Ennatuurlijk	Ennatuurlijk	Ennatuurlijk	Ennatuurlijk
Enschede	6,3	Twence	Ennatuurlijk	Ennatuurlijk	Ennatuurlijk
Den Haag	3,6	Uniper	Eneco	Eneco	Eneco
Alkmaar	1,5	HVC	HVC	HVC	HVC
Hengelo	0,6	AkzoNobel, Ennatuurlijk	Firan	Ennatuurlijk	Ennatuurlijk
Zaanstad	2,5	Engie, Bioforte	Firan, gemeente Zaanstad	Firan, gemeente Zaanstad	Engie
Ede	20	MPD Groene Energie	MPD Groene Energie	Nuon	Nuon
Almelo	0,9	Cogas	Cogas	Cogas	Cogas
Zwolle	0,3	Cogas	Cogas	Cogas	Cogas

.....● Het warmtenet in Rotterdam Zuid is een voorbeeld van TPA (Third Party Acces) voor leveranciers en bronnen.

.....● Het warmtenet in o.a. Almere en Utrecht is een vorm van een gesloten net.

.....● Het warmtenet van Zaanstad is een open net, alle rollen zijn volledig gescheiden.

8

**Netimpact van
de RES bepalen**

Stappenplan inpassing hernieuwbare energie

Om het regionale aanbod in de RES te vertalen naar de impact op de energienetten gebruiken de netbeheerders verschillende modellen. Om berekeningen te kunnen doen, is specifieke regionale informatie nodig van de regio. Ook de informatie van omliggende regio's is van belang.

Op basis van deze informatie berekent de netbeheerder de netimpact. Het is mogelijk om verschillende berekeningen te laten uitvoeren. Bijvoorbeeld voor meerdere scenario's, verdeling van hernieuwbare productie mogelijkheden (zon of wind) of geografische verdeling. Het resultaat wordt telkens weergegeven in:

- **Ruimtebeslag:** inzicht in hoeveel extra energie-infrastructuur nodig is en welk ruimtebeslag dit boven- en ondergronds heeft.
- **Tijdspad en impact:** een indicatie van de doorlooptijden, uitgedrukt in jaren en per fase: studie en planning, vergunningen, realisatie. En duiding van de locatie van extra infrastructuur (in stedelijk gebied en in buitengebied).
- **Kosten:** benodigde investeringen in elektriciteits- en gasnetten met een inschatting van vermeden kosten bij een betere planning/andere oplossingen.

Dit overzicht kan de regio gebruiken om keuzes in het RES-aanbod te optimaliseren. Dit proces vereist goede werkafspraken tussen de regio, een eventueel ingehuurd adviesbureau en de netbeheerders.

Neem contact op met uw regionale netbeheerder om proceswerkafspraken te maken over de berekening van de netimpact van uw regionale aanbod.

Proces netimpact RES bepalen

RES aanbod concreet maken

Om de energie-infrastructuur op tijd te kunnen uitbreiden, moet het RES-aanbod voldoende details bevatten.

Abstracte ambities concreet maken, is moeilijk. Het is wel essentieel dit te doen, omdat de netbeheerders voldoende tijd nodig hebben om daar waar nodig de energie-infrastructuur uit te breiden. Daarom adviseren we het volgende:

- Zorg dat de RES minimaal 10 jaar vooruitkijkt, met een doorkijk naar 2050.
- Kijk bij keuzes altijd naar de impact op het hele energiesysteem (elektriciteit, gas en warmte).
- Neem als vertrekpunt de volledige regionale energievraag, dus ook die van mobiliteit, industrie en landbouw.
- Het regionale aanbod moet een duidelijke doorvertaling zijn van het Klimaatakkoord naar de regio.

